

DI SẢN THIÊN NHIÊN THẾ GIỚI VỊNH HẠ LONG -

Nhìn từ góc độ quản lý nhà nước

TS. ĐẶNG VĂN BÀI*

Lời Tòa soạn:

Di sản Thiên nhiên Thế giới Vịnh Hạ Long đang được Tổ chức New Open World đề cử vào danh sách bình chọn là 1 trong 7 Kỳ quan Thiên nhiên Thế giới. Vừa qua, trong dịp Kỷ niệm Ngày Di sản văn hóa Việt Nam lần thứ 3 (23/11/2007), Bộ Văn hóa, Thể thao và Du lịch, Ủy ban nhân dân tỉnh Quảng Ninh, Hội Di sản văn hóa Việt Nam đã chỉ đạo Cục Di sản văn hóa, Trung tâm Triển lãm Văn hóa Nghệ thuật Việt Nam, Cục Xúc tiến du lịch, Ban Quản lý Vịnh Hạ Long, Sở Du lịch và Sở Văn hóa - Thông tin tỉnh Quảng Ninh tổ chức cuộc vận động bầu chọn cho Vịnh Hạ Long trở thành 1 trong 7 Kỳ quan Thiên nhiên Thế giới.

Xung quanh sự kiện văn hóa đặc biệt quan trọng này, từ ngày 20/11 đến ngày 23/11/2007, tại Trung tâm Triển lãm Văn hóa Nghệ thuật Việt Nam đã diễn ra nhiều hoạt động văn hóa, khoa học, nghệ thuật..., trong đó có Hội thảo "Giá trị đa dạng tiêu biểu Di sản Thiên nhiên Thế giới Vịnh Hạ Long", với sự tham gia của hơn 100 nhà khoa học, nhà quản lý thuộc các cơ quan Trung ương và tỉnh Quảng Ninh, cùng đại diện một số tổ chức quốc tế có trụ sở tại Việt Nam. Tạp chí Di sản văn hóa trân trọng giới thiệu bài viết của TS. Đặng Văn Bài, một tham luận đã trình bày tại Hội thảo này và thu hút được sự quan tâm của nhiều người.

1- Vịnh Hạ Long - một tuyệt tác thiên nhiên nổi tiếng đã mang lại cho Việt Nam nói chung và tỉnh Quảng Ninh nói riêng niềm kiêu hãnh lớn lao. Bởi vì đây là một trong số ít vịnh biển đã được UNESCO hai lần vinh danh là Di sản Thiên nhiên Thế giới về giá trị cảnh quan (năm 1994) và giá trị về địa chất, địa mạo (năm 2000). Từ hai loại chất liệu nguyên sơ ban đầu là nước và đá, nhờ vào bàn tay nhào nặn thần kỳ của tạo hóa qua các thời kỳ kiến tạo địa chất ít nhất cũng cách ngày nay khoảng 570 triệu năm mà đất nước chúng ta được làm chủ một vẻ đẹp "thần tiên" và kỳ thú đến mức con người cũng cảm thấy bất lực khi muốn dùng ngôn từ để diễn đạt nó. Vẻ đẹp ấy chỉ có thể cảm nhận được bằng những cảm xúc cá nhân khi ta được trực tiếp nhập thân vào Di sản mà thôi. Điều này giải thích vì sao hơn 600 năm trước, khi đến thăm vùng Hạ Long, Nguyễn Trãi đã phải thốt lên "kỳ quan đất dựng giữa trời cao".

Không chỉ thế, Vịnh Hạ Long còn hội tụ được nhiều giá trị tiêu biểu khác mà các thế hệ người Việt Nam hôm nay và mai sau vẫn còn tiếp tục khám phá và nhận diện để, đến những thời điểm thích hợp, có thể trình UNESCO công nhận lần 3 và lần 4 cho Khu Di sản Thiên nhiên này. Hiện tại, các nhà khoa học cũng tương đối thống nhất khẳng định các mặt giá trị của Hạ Long theo các tiêu chí sau:

B.B.T

1. Giá trị thẩm mỹ, thể hiện ở cảnh quan thiên nhiên kỳ lạ và hấp dẫn kết hợp giữa biển, trời, núi non với hệ thống hang động nhiều loại

* CỤC TRƯỞNG
CỤC DI SẢN VĂN HÓA

nhũ đá hình thù kỳ lạ.

2. Giá trị về mặt địa chất, với địa hình xen kẽ các vách đá vôi dựng đứng với các trũng biển và hình ảnh xưa nhất của lãnh thổ miền Bắc Việt Nam.

3. Giá trị đa dạng sinh học, gồm các loại hải sản quý hiếm, các loại dã thú, chim muông, thảm san hô ngấm dưới biển, thảm thực vật thường xanh trên sườn núi.

4. Giá trị lịch sử và văn hóa, thể hiện qua các di chỉ khảo cổ gắn liền với Văn hóa Hạ Long và các thương cảng cổ cũng như các di tích lịch sử và văn hóa tiêu biểu.

Không phải chỉ ở Việt Nam mà trên phạm vi toàn thế giới cũng rất hiếm có một vùng thắng cảnh nào lại cùng một lúc hội tụ được nhiều mặt giá trị đa dạng và tiêu biểu như Vịnh Hạ Long. Đó là lý do khiến cho Hạ Long có sức hấp dẫn và lôi cuốn với đông đảo du khách trong nước và quốc tế. Có thể coi đây là nguồn tài nguyên du lịch vô tận có khả năng khai thác không bao giờ cạn kiệt, nếu chúng ta có ý thức trân trọng, bảo vệ và sử dụng một cách khôn ngoan hơn.

Những nội dung trình bày trên là cơ sở khoa học vững chắc, động viên chúng ta quyết tâm tham gia vào cuộc vận động lớn, bình chọn cho Vịnh Hạ Long là 1 trong 7 Kỳ quan Thiên nhiên Thế giới.

Có thể là, nếu các hoạt động văn hóa được tổ chức chặt chẽ, thì cuộc vận động bình chọn này hoàn toàn có khả năng trở thành cuộc vận động vì niềm tự hào dân tộc, vì lòng yêu nước cao cả.

Tóm lại, thiên nhiên đã hào phóng và ưu ái ban tặng cho đất nước ta một sản vật độc nhất vô nhị mà bạn bè quốc tế đánh giá cao và ước có được một lần chiêm ngưỡng. Vậy thì, chúng ta có nghĩa vụ phải cùng nhau đồng lòng bảo vệ giữ gìn, tôn vinh và sử dụng hợp lý món quà vô giá đó - Di sản Thiên nhiên Thế giới Vịnh Hạ Long.

2- Với nhận thức: Di sản văn hóa là tài sản quý giá của cộng đồng các dân tộc Việt Nam và là bộ phận của di sản văn hóa nhân loại, có vai trò to lớn trong sự nghiệp dựng nước và giữ nước của nhân dân ta, UBND tỉnh Quảng Ninh đã có nhiều nỗ lực, làm hết trách nhiệm quản lý nhà nước đối với di sản văn hóa trong phạm vi địa phương nói chung và với Di sản Thiên nhiên

Thế giới Vịnh Hạ Long nói riêng theo đúng tinh thần nội dung phân cấp quản lý nhà nước, được quy định tại Điều 49, Luật di sản văn hóa. Cùng đó, UBND tỉnh còn phải tuân thủ Công ước về việc Bảo vệ di sản văn hóa thiên nhiên thế giới do Đại Hội đồng UNESCO khóa 17 thông qua tại Paris ngày 16/11/1972. Về mặt pháp lý, Công ước đã khẳng định: Xét về cam kết quốc tế, khi một quốc gia đã chính thức phê chuẩn việc gia nhập một công ước quốc tế, điều đó có nghĩa là quốc gia đó cam kết triệt để tuân thủ các nội dung, điều khoản của bản công ước. Mọi việc đi ngược lại hoặc không tuân thủ tinh thần công ước đương nhiên sẽ bị coi là vi phạm công ước. Vì vậy, việc vi phạm công ước quốc tế sẽ đưa lại nhiều hậu quả tai hại cả về mặt chính trị, ngoại giao cũng như hợp tác quốc tế ở nhiều lĩnh vực. Đó là thử thách và cũng là áp lực không nhỏ mà UBND tỉnh, các cơ quan hữu trách và cộng đồng cư dân địa phương đã phải đối mặt kể từ sau khi Vịnh Hạ Long được vinh danh (1994) đến nay. Cùng một lúc địa phương phải giải quyết nhiều mối quan hệ mà, nhìn về hình thức, lại chứa đựng những mâu thuẫn khó dung hòa. Những mâu thuẫn đó liên quan đến việc xử lý mối quan hệ hữu cơ giữa bảo tồn và phát triển, với những biểu hiện cụ thể:

- Mâu thuẫn giữa nhu cầu phát triển kinh tế - xã hội và du lịch với yêu cầu bảo vệ môi trường sinh thái và cảnh quan thiên nhiên vùng Vịnh.

- Mâu thuẫn giữa quy mô rộng lớn của Vịnh Hạ Long (438 km², với hàng ngàn hòn đảo lớn nhỏ) và khả năng quản lý khai thác vùng biển Vịnh Hạ Long.

- Mâu thuẫn giữa nhu cầu xây dựng cơ sở hạ tầng, kỹ thuật cho du lịch và hoạt động bảo vệ, tôn tạo di sản với khả năng ngân sách quốc gia còn hạn hẹp.

- Vịnh Hạ Long là vùng lãnh thổ đang có sự hoạt động của nhiều ngành kinh tế quan trọng, gắn với nhiều cơ quan hữu quan (của cả Trung ương và địa phương), vì vậy, sự gắn bó hữu cơ và phối hợp liên ngành trong quá trình giải quyết các vấn đề liên quan tới việc bảo tồn và phát huy giá trị Di sản Thiên nhiên Thế giới Vịnh Hạ Long là yếu tố quan trọng, quyết định hiệu quả của tất cả các dự án (kinh tế, xã hội, văn hóa, quốc phòng...) sẽ triển khai trên vùng này.

Điều đáng được khích lệ và hoan nghênh là: Trong quá trình thực thi quyền quản lý nhà nước về di sản văn hóa và thiên nhiên ở địa phương, UBND tỉnh Quảng Ninh luôn theo đuổi mục tiêu vừa ưu tiên cho việc bảo tồn và phát huy Di sản Thiên nhiên Vịnh Hạ Long vừa không cản trở kế hoạch phát triển kinh tế, quốc phòng ở địa phương, và ngược lại, dự án phát triển kinh tế - xã hội phải đảm bảo những điều kiện tối đa để bảo vệ tốt cảnh quan thiên nhiên, khắc phục nguy cơ gây ô nhiễm môi trường, ảnh hưởng xấu đến cảnh quan thiên nhiên. Có thể dẫn ra đây nhiều bài học thực tế chứng minh khả năng xử lý thỏa đáng mối quan hệ giữa bảo tồn và phát triển trên vùng Vịnh Hạ Long:

UBND tỉnh Quảng Ninh đã rất kiên định lập trường trong việc kiến nghị Chính phủ quyết định di chuyển việc xây dựng cảng chuyển tải Trà Bái ra khỏi vùng lõi Vịnh Hạ Long để ngăn chặn khả năng gây ô nhiễm môi trường có thể xảy ra.

Địa phương đã phối hợp với ngành Than quyết định di dời xí nghiệp tuyển than và cảng xuất than ra khỏi phạm vi thành phố Hạ Long cũng là nhằm bảo vệ cảnh quan hấp dẫn của Vịnh Hạ Long.

Trong quá trình chuẩn bị xây dựng cảng Cái Lân và cầu Bãi Cháy tại vùng đệm trên bờ Vịnh Hạ Long, các dự án đánh giá tác động môi trường đã được thực hiện một cách cẩn kẽ, thận trọng, nhằm ngăn chặn những tác động xấu tới môi trường vùng Vịnh có thể xảy ra. Thực tế cho thấy, Dự án cảng Cái Lân giai đoạn I đã kết thúc, cầu Bãi Cháy cơ bản đã xây dựng xong, đang phục vụ thiết thực nhiệm vụ phát triển kinh tế Quảng Ninh, đồng thời cảnh quan môi trường Vịnh Hạ Long vẫn tiếp tục được bảo vệ.

Dưới sự chỉ đạo trực tiếp của UBND tỉnh, Ban Quản lý Vịnh Hạ Long đã phối hợp với Ủy ban Quốc gia UNESCO, Cục Di sản văn hóa và các cơ quan hữu quan ở Trung ương và địa phương triển khai hàng loạt hoạt động nhằm tôn vinh và giữ gìn di sản thiên nhiên quý giá không chỉ của Việt Nam mà của toàn thế giới. Cụ thể là: Quy chế quản lý và bảo vệ Vịnh Hạ Long đã được UBND tỉnh ban hành; Bộ Khoa học - Công nghệ và Môi trường (nay là Bộ Tài nguyên và Môi trường) đã ký Thông báo hướng dẫn việc bảo vệ môi trường Vịnh Hạ Long; Quy

Đặng Văn Bài: *Di sản Thiên nhiên Thế giới Vịnh Hạ Long...*

hoạch tổng thể về bảo tồn và phát huy Di sản Thiên nhiên Thế giới Vịnh Hạ Long đã được Thủ tướng Chính phủ phê duyệt; dự án "Bảo tàng Sinh thái Hạ Long" với sự hợp tác của UNESCO và dự án thành phần "Làng chài Cửa Vạn" với sự tài trợ của Chính phủ Na Uy đã từng bước được thực hiện.

Cần khẳng định rằng, sau hơn 10 năm hoạt động, Ban Quản lý Vịnh Hạ Long đã đạt được những thành tựu đáng tự hào: triển khai rộng khắp các hoạt động tuyên truyền, giáo dục cộng đồng tham gia bảo vệ di sản; tổ chức tốt hoạt động quản lý bảo vệ, giữ gìn cảnh quan môi trường trên Vịnh; công tác nghiên cứu, tuyên truyền phục vụ du khách, phục vụ phát triển du lịch; mở rộng hợp tác quốc tế v.v.

Do được quản lý, bảo vệ, khai thác hợp lý, Di sản Thiên nhiên Thế giới Vịnh Hạ Long đã và đang trở thành một nhân tố quan trọng thúc đẩy quá trình phát triển kinh tế - xã hội và tăng trưởng kinh tế của Quảng Ninh, đặc biệt là trong lĩnh vực phát triển du lịch. Từ năm 1995 đến nay, đã có hơn 10 triệu lượt khách đến tham quan Vịnh, trong đó 50% là khách quốc tế, với tổng thu phí thăm quan đạt 200 tỷ đồng. Riêng năm 2006, Quảng Ninh đón 3 triệu khách, trong đó 1,5 triệu khách quốc tế tham quan Vịnh. Tổng doanh thu ngành du lịch địa phương đạt 1.265 tỷ đồng.

Đạt được những thành tựu nói trên là do chúng ta đã theo đuổi một chính sách đúng đắn và thái độ thân thiện với Khu Di sản Thiên nhiên Thế giới Vịnh Hạ Long, xuất phát từ quan điểm chỉ đạo cơ bản là: con người, đô thị, các khu công nghiệp, cảnh quan thiên nhiên cũng như môi trường sinh thái - nhân văn trong vùng Vịnh cần được nhận thức như một cơ cấu hoàn chỉnh và thống nhất, trong đó, các yếu tố cấu thành luôn có tác động qua lại lẫn nhau và, do đó, chúng cần có sự cộng sinh hữu cơ nhất. Theo đó, tất cả những gì mà con người sẽ tạo lập trong vùng Vịnh (trên mặt biển, bờ biển, cũng như vùng phụ cận) cần được thích ứng với môi trường tự nhiên và thực sự tôn trọng các yếu tố tự nhiên vốn có.

Như vậy, có thể tạm rút ra kết luận là: Hai cặp phạm trù bảo tồn và phát triển, về hình thức tưởng như mâu thuẫn không thể hóa giải được, song thực tế triển khai những giải pháp bảo tồn Khu Di sản Thiên nhiên Thế giới Vịnh

Hạ Long lại chứng tỏ điều ngược lại là, giữa bảo tồn và phát triển không chỉ là mâu thuẫn nảy sinh trong quá trình phát triển, mà còn thường xuyên tác động hữu cơ với nhau. Bảo tồn góp phần thúc đẩy phát triển kinh tế - xã hội và phát triển kinh tế có kiểm soát cũng tạo điều kiện thuận lợi cho việc bảo tồn di sản.

3- Mặc dù những thành tựu mà tỉnh Quảng Ninh đã đạt được trong hơn chục năm qua là rất khả quan, nhưng Khu Di sản Thiên nhiên Thế giới Vịnh Hạ Long hàng ngày, hàng giờ vẫn phải đối mặt với những thách thức không nhỏ về khả năng ô nhiễm môi trường và biến đổi cảnh quan thiên nhiên. Sức ép lớn nhất phải kể đến là: Trong quá trình phát triển và mở rộng đô thị, xây dựng bến cảng, nhà máy, cơ sở sản xuất, dịch vụ tại thành phố trẻ Hạ Long - với tư cách là thủ phủ của một tỉnh có tiềm năng phát triển công nghiệp và du lịch như Quảng Ninh, rất dễ nảy sinh những tác nhân có nhiều khả năng gây ô nhiễm môi trường và làm biến đổi cảnh quan Khu Di sản Vịnh Hạ Long, cụ thể:

- Khu vực Vịnh Hạ Long có hàng ngàn hòn đảo, mà phần lớn là đảo đá vôi, nguồn nguyên liệu xây dựng đang có nhu cầu sử dụng và khai thác cao, nên rất dễ bị các tư nhân lợi dụng khai thác đá, gây biến dạng cảnh quan, phá hủy cảnh đẹp nên thơ của khu di sản.

- Hoạt động kinh tế trên vùng biển Hạ Long (giao thông cảng biển, đánh bắt, chế biến hải sản...) với các loại tàu thuyền đi lại, neo đậu dày đặc. Hầu hết các phương tiện đều có sử dụng dầu, mỡ và khả năng rủi ro gây ô nhiễm môi trường rất khó dự báo.

- Việc tăng dân số một cách cơ học tập trung ở các đô thị, khu công nghiệp mới dọc bờ biển, với các trung tâm thương mại, dịch vụ, nhà hàng, khách sạn, cũng như sự gia tăng đột biến số lượng khách du lịch sau khi Hạ Long trở thành Di sản Thiên nhiên Thế giới cũng là nguy cơ tiềm ẩn. Do đó, vấn đề kiểm soát môi trường đang được đặt ra rất cấp bách.

Theo quan niệm triết học phương Đông, "Thiên, Địa, Nhân" luôn là một hợp thể thống nhất. Con người từ thiên nhiên tách ra và trở thành một chủ thể hoạt động có ý thức, con người là một phần của tự nhiên và cũng là sản phẩm của chính bản thân mình. Ứng xử với thiên nhiên như thế nào là có lợi nhất cho con người mà không bị thiên nhiên chối bỏ và đáp

trả bằng sự trừng phạt là câu hỏi mà nhiều thế hệ con người luôn muốn tìm ra lời giải đúng đắn.

Thành tựu khoa học - kỹ thuật mà nhân loại đạt được trong suốt chiều dài lịch sử văn minh đã cho thấy, từ buổi "khai thiên, lập địa" đến ngày nay, các hiện tượng tự nhiên và xã hội luôn được vận hành và điều chỉnh bởi quy luật tôn trọng sự cân bằng của thiên nhiên. Lịch sử nhân loại cũng cho thấy, con người đã mắc không ít sai lầm, chí ít cũng là sự thiếu khôn ngoan trong việc xử lý mối quan hệ giữa thiên nhiên và con người. Từ chỗ nương tựa vào tự nhiên, thích nghi với điều kiện tự nhiên, con người ngày càng có xu hướng khai thác tối đa tài nguyên thiên nhiên phục vụ mục tiêu phát triển của mình. Tận dụng những tiến bộ khoa học kỹ thuật những năm cuối thế kỷ XX, đầu thế kỷ XXI, con người tiếp tục khai thác nguồn lợi thiên nhiên để thúc đẩy phát triển xã hội. Sinh hoạt và nghỉ ngơi đã "bước lên" một bậc thang mới, chất lượng dịch vụ xã hội được tối ưu hóa, ưu việt hóa. Kèm theo hiện tượng đáng mừng đó lại xuất hiện những mối đe dọa khôn lường. Trước hết, môi trường ngày càng bị ô nhiễm, sinh thái không ổn định, tài nguyên thiên nhiên có nguy cơ bị cạn kiệt, và sự biến đổi khí hậu trái đất mà ta chưa lường hết được hậu quả... Loài người đang đứng trước "cảnh khốn cùng". Hành động vi phạm thô bạo cân bằng của thiên nhiên buộc con người phải trả giá và hứng chịu sự trừng phạt bởi những sức mạnh hủy diệt của thiên nhiên (bão lụt, lũ quét, động đất, sóng thần...). Chúng ta đã "thăm đòn" của tự nhiên và buộc phải tỉnh ngộ, tìm cách chung sống với thiên nhiên bằng thái độ thân thiện.

Trong việc xử lý mối quan hệ giữa con người và thiên nhiên áp dụng cho trường hợp Di sản Thiên nhiên Vịnh Hạ Long, chúng ta đứng trước vấn đề thật nan giải, đó là: muốn cải tạo quy mô tác dụng của thiên nhiên thì phải trả giá bằng việc hi sinh môi trường sinh thái và chất lượng cuộc sống của mình. Ở đây, đáp án xem chừng chỉ có thể là, chúng ta phải có nhận thức mới về thiên nhiên, không ngừng tạo mọi điều kiện tìm kiếm và tạo lập sự cân bằng, sự hài hòa giữa con người và thiên nhiên. Bên cạnh việc phát huy, khai thác tiềm năng Khu Di sản Thiên nhiên Thế giới Vịnh Hạ Long phục vụ cho

các mục tiêu kinh tế, phát triển du lịch, chúng ta cần luôn nhớ phải tôn trọng, phải bảo vệ và "hiệp lực" với thiên nhiên.

4- Từ mấy nhận thức trên đây, chúng tôi xin đề xuất một số nguyên tắc cơ bản liên quan đến bảo tồn và phát huy Khu Di sản Thiên nhiên Thế giới Vịnh Hạ Long.

- Tổ chức việc nghiên cứu đa ngành về sự phát triển hài hòa giữa con người và thiên nhiên tại khu vực Vịnh Hạ Long nhằm xác định rõ các mặt giá trị, ranh giới và các thành phần hợp thành tổng thể di sản để có thái độ ứng xử hợp lý và khôn ngoan nhất.

- Đối với hệ thống các đảo, các hang động, hệ thực vật dưới mặt nước biển, trên đảo - những yếu tố cấu thành chính của di sản, phải thực sự được tôn trọng để chúng tồn tại và phát triển trong điều kiện môi trường phù hợp.

- Đối với các núi đá và hang động có giá trị thẩm mỹ cao cũng cần có sự phối hợp liên ngành nghiên cứu để sớm phát hiện những nguy cơ biến dạng, từ đó có biện pháp ngăn

Đặng Văn Bài: Di sản Thiên nhiên Thế giới Vịnh Hạ Long...

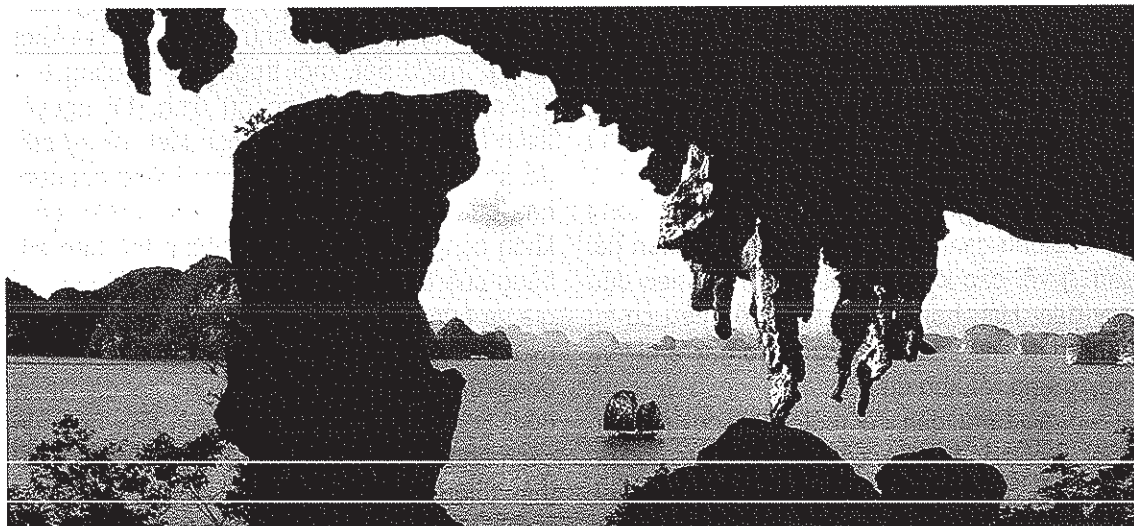
chặn kịp thời hoặc gia cố, chống đỡ, tránh hiện tượng đáng tiếc xảy ra như hòn Phụ Tử ở Hà Tiên, tỉnh Kiên Giang.

- Thực hiện đồng bộ các giải pháp nhằm kiểm soát nghiêm ngặt chất lượng nước biển; hạn chế việc đánh bắt hải sản (nên quy định việc đánh bắt hải sản chỉ tiến hành theo mùa vụ và bằng những phương tiện phù hợp để đảm bảo điều kiện sinh sản tự nhiên)...

- Các hoạt động xây dựng ở vùng đệm cũng như đất liền ven biển phải được triển khai theo quy hoạch đã phê duyệt trên nguyên tắc tôn trọng tối đa môi trường thiên nhiên Vịnh Hạ Long.

- Cuối cùng, vì nhận thức của con người bao giờ cũng là yếu tố quyết định, nên chương trình giáo dục cộng đồng cư dân địa phương, đặc biệt là tuổi trẻ Quảng Ninh nói chung và thành phố Hạ Long nói riêng, cần được triển khai liên tục với chất lượng cao nhất.

D.V.B

Hạ Long - Ảnh: C.T.V

THE WORLD NATURAL HERITAGE OF HA LONG BAY FROM A STATE MANAGEMENT PERSPECTIVE (DR. ĐẶNG VĂN BÀI)

Hạ Long Bay (Quảng Ninh Province) – a masterpiece of nature, is one of the few nautical bays recognized by UNESCO as World Natural Heritage for the two criteria: natural beauty and aesthetic value (in 1994), geological and geomorphological values (in 2000). From a perspective of state management, the author makes remarks that in the past years, safeguarding and promotion activities of the heritage in has not only significantly contributed to socio-economic development of Quảng Ninh Province, but also brought in challenges that need to be overcome to ensure sustainable preservation.